

Zijn JMW bestuurders compleet de weg kwijt?

Een aantal leden van fracties van de Raad van de Joodse Gemeente Amsterdam is boos op het bestuur van Joods Maatschappelijk Werk.

Veel medewerkers en vrijwilligers van Joods Maatschappelijk Werk zetten zich enorm in voor de Joodse Gemeenschap. Veel activiteiten (bijvoorbeeld de thuiszorg) van JMW zijn voor vele Joden helaas onmisbaar in hun dagelijkse leven. De Joodse welzijnsorganisatie viert dit jaar haar zesigste verjaardag en luistert dit lustrum op met allerlei evenementen. Het gaat blijkbaar goed met JMW. Nog in 2007 gaf o.a. het NIW uitgebreid het woord aan de zuchtende en puffende directeur Vuijsje en aan voorzitter Van den Bergh, die met man en macht de subsidiestroom vanuit Den Haag en Joods Nederland probeerden te behouden. De boodschap was helder: JMW dreigde ten onder te gaan! Inmiddels zien we een heel ander beeld: JMW houdt nog steeds kantoor op een aantal van de duurste vierkante meters van Nederland, in een immens pand, eigendom van JMW zelf.

Tevens spendeerde JMW de afgelopen jaren enkele tonnen aan een onderzoek voor een duur rapport om te rechtvaardigen dat JMW de arme oude oorlogswezen een paar duizend euro van hun eigen geld kon onthouden.

Ten derde is de afgelopen jaren, na een jarenlange angstvallige stilte, in bredere kring bekend geworden dat JMW over een significant eigen vermogen beschikt. Hoewel met de rendementen van dit eigen vermogen het jaarlijkse exploitatietekort ruimschoots kan worden gedekt, houdt JMW elk jaar bij andere Joodse instanties (met veel kleinere vermogens) de bedelhand op om ook hún geld binnen te harken. Blijkbaar geeft 'derden-geld' lekkerder uit dan eigen geld. De klap op de vuurpijl is wel dat JMW haar 60e verjaardag viert met marathons (eind 2008) en een benefietavond (begin 2009) waarvan de opbrengst gaat naar War Child. Specifieker: een deel van de opbrengst komt ten gunste van Palestijnse kinderen. En nota bene: de benefietavond in februari wordt gepresenteerd door Hanneke Groenteman. Zij is lid van Een Ander Joods Geluid en een van de 'bekende' Nederlanders die afgelopen week middels een persbericht haar steun aan Harry van Bommel heeft verklaard. Afgezien van de vraag of juist Joodse organisaties geld moeten inza-

melen voor Palestijnse kinderen (wanneer was ook alweer de laatste inzameling in de Arabische wereld voor Joodse/Israëlische kinderen?) en afgezien van de vraag of JMW niet beter het ingezamelde geld kan besteden aan armlastige Joodse kinderen in Nederland zelf (hetgeen wel binnen de JMW-doelstellingen valt) is het frappant te noemen dat JMW de ene dag de bedelhand bij (Joodse en niet-Joodse) organen ophoudt en de andere dag voor Sinterklaas speelt ten behoeve van de Gazastrook. Temeer daar de gelden die in het verleden naar dit gebied zijn overgemaakt – ook de gelden die via War Child lopen – direct ten bate van de terreurinfrastructuur tegen Israël gebruikt zijn. Waarom beperkt JMW zich niet tot haar kerntaken (zijnde 'zorgcoördinator' van Joods Nederland)? Waarom onttrekt JMW geld aan de gemeenschap (zowel de Joodse als de niet-Joodse) terwijl het eigen vermogen gemakkelijk de jaarlijkse uitgaven kan dekken? En waarom blijft JMW wjsnorren om geld terwijl andere Joodse organisaties in Nederland (mede door de kredietcrisis) in grote financiële problemen verkeren? De bestuurders van JMW zijn compleet de weg kwijt. Het inlikken in organisaties als War Child heeft weinig meer te maken met de zorg voor Joodse behoeftigen in Nederland. Deze misstanden dienen te worden aangepakt. JMW is een te belangrijke organisatie in Joods Nederland en mag niet ten prooi vallen aan bestuurders die keuzes makes die indruisen tegen de belangen van de Joodse infrastructuur, terwijl ze anderzijds op die infrastructuur steunt en wil blijven steunen. Het moge zo zijn dat een benefietavond voor Palestijnse kinderen in niet-Joodse kringen goed valt. Maar het kan toch niet zo zijn dat Joodse bestuurders kosten noch moeite besparen om bij niet-Joodse groepen in een goed daglicht te komen staan.

Met deze gang van zaken moeten wij, als achterban, niet akkoord gaan. Wij moeten daar niet over zwijgen en wij mogen dit niet met de mantel der liefde te bedekken. Een voortzetting van dit JMW-beleid leidt tot een ernstige versmalling van het draagvlak bij de Joodse Gemeenschap voor deze zo belangrijke en nuttige organisatie. Wij roepen het bestuur en de Gemeenschapsraad van JMW op om het 61e JMW-jaar in te luiden met een omkering van het bovengeschetste beleid.

Ronnie Eisenmann, Gidi Markuszower, Doron Sanders, Ritchie Kremer, Leo Groenteman, Dennis Pekel, Marco Lobatto, Chanan Herzberger, Mischa van de Woestijne